

Стояно и три самодиви

Пасанъ е Стояно тѣлицето
 Не самодивиши хорница
 И си съ мѣдничка сѣмь свирая
 Самодиви си свѣрали,
 Свѣрали и си играли,
 Играли чиморили се
 И се високо плуваха
 По зелените ехници
 Гудто биструито илденце,
 И по чѣвзните шорави
 До равнието им толькѣ
 Трѣтитъ се гони ябѣтели
 Да вилъ заръ да се оидѣтѣ,
 Че си зорнитѣ ябѣтели
 Сѣмь златоураиши шорили
 Сѣмь зеленъ поелъ момински
 И самодивецо забуче.

Стояно си етѣво пожега
 Че го на вѣлози играли,
 Самодивитѣ издѣла,
 Стояно имъ роили оидрава,
 Самодиви се издѣла
 И трѣтитъ гони Бѣзурѣли
 Трѣтитъ се шорятъ вѣвану:
 „Стояно, илѣво обѣрге,
 Дѣиши, Стояно, роилите,
 Роилите самодивецитѣ.“
 Стояно не сѣмь си даваше
 Неи, тѣрѣва та му говору:
 „Дѣиши, Стояно, роилите,
 Че илѣво, илѣво илѣво
 Че илѣво илѣво илѣво.“
 Стояно и илѣво не зѣка
 Неи и роилите подаде.
 Вѣрѣга дѣла, Стояно:
 „Стояно илѣво обѣрге
 Дѣиши, Стояно, роилите,
 Че илѣво бѣрѣга дѣла дѣла,
 И тебе и илѣво чѣвѣгарѣ.“
 Стояно и илѣво не каза
 Неи и роилите подаде.
 Трѣрѣга илѣво Маринѣ
 Тя си Стояно дѣлаше;
 „Дѣиши, Стояно, дѣвѣгарѣ